

Відгук офіційного опонента

доктора юридичних наук, професора Пастуха Ігоря Дмитровича на підготовлене дисертаційне дослідження Чорного Сергія Володимировича на тему: «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» на здобуття наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 – право

Актуальність теми дослідження. Необхідність діяльності підрозділів Національного центрального бюро (НЦБ) Інтерполу в Україні визначається їхньою ключовою роллю як у структурі Національної поліції України, так і у забезпеченні взаємодії країни з Міжнародною організацією кримінальної поліції Інтерпол. Як частина Національної поліції, НЦБ Інтерполу виконує важливу функцію координації зусиль у боротьбі з транснаціональною злочинністю, забезпечуючи оперативний обмін інформацією, проведення розшукових заходів та співпрацю з іншими правоохоронними органами країни. Його діяльність сприяє швидкому реагуванню на злочини, що мають міжнародний характер, і підвищенню ефективності розслідувань, що потребують доступу до глобальної бази даних Інтерполу.

Як орган взаємодії України з Інтерполом, НЦБ відіграє незамінну роль у встановленні комунікаційних каналів між українськими правоохоронними органами та міжнародними партнерами. Це дозволяє Україні не лише своєчасно отримувати необхідну інформацію про злочинні угруповання, підозрюваних осіб та викрадені об'єкти, але й оперативно передавати дані іншим країнам, сприяючи міжнародній боротьбі зі злочинністю. НЦБ Інтерполу в Україні є важливим мостом для обміну інформацією, спільних поліцейських операцій та координації зусиль у виявленні і нейтралізації загроз на глобальному рівні.

Таким чином, діяльність підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні є критично важливою як для забезпечення національної безпеки, так і для інтеграції України у світову систему боротьби з транснаціональною злочинністю. Їх функціонування сприяє зміцненню позицій України на міжнародній арені як надійного партнера в області безпеки і правопорядку, а також підвищенню ефективності роботи Національної поліції у протидії злочинам, що мають міжнародний характер.

Усі ці фактори зумовили необхідність вивчення правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні в контексті сучасних глобальних змін та пошуку шляхів вирішення наявних проблем. Зазначені аспекти чітко підкреслюють актуальність обраної теми дослідження.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертацію виконано відповідно до плану науково-дослідної роботи Науково-дослідного інституту публічного права «Правове забезпечення прав, свобод та законних інтересів суб'єктів публічно-правових відносин» (номер державної реєстрації 0120U105390). Тему дисертаційного дослідження

затверджено рішенням Вченої ради Науково-дослідного інституту публічного права від 3 грудня 2021 року (протокол № 15).

Мета дисертаційного дослідження полягає в тому, щоб на основі аналізу чинного законодавства України, практики його реалізації та узагальнення основних положень праць науковців визначити теоретико-правові основи правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні, а також запропонувати шляхи вдосконалення діяльності його структурних підрозділів.

Відповідно до мети дослідження необхідно вирішити такі *завдання*: – визначити місце підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні в системі Національної поліції України; – розкрити завдання, права та обов'язки підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; – з'ясувати сутність організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; – визначити поняття правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні; – вивчити міжнародні акти, які розповсюджуються на організацію діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; – розглянути нормативно-правові акти, якими урегулюється організація діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; – навести поняття та особливості засобів організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; – з'ясувати зміст цифровізації підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; – розглянути взаємодію підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні з правоохоронними органами України.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають під час правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні. Тоді як предметом дослідження є правове регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні.

Методологічною основою дослідження є як загальнонаукові, так і спеціальні методи наукового пізнання. *Логіко-семантичний* та *формально-юридичний* методи (підрозділи 1.3, 2.1, 2.2, 3.1) дозволили поглибити понятійно-категоріальний апарат, зокрема визначити поняття: «організація діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні», «правове регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні», «нормативно-правовий акт, що визначає діяльність підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні», «цифровізація». *Порівняльно-правовий* метод (підрозділ 1.3) застосовано для вивчення повноважень та компетенції кожного структурного підрозділу НЦБ Інтерполу в Україні. Методи *класифікації, групування, системно-структурний, системно-функціональний* (підрозділи 1.2, 2.3, 3.2) дозволили класифікувати нормативно-правові акти, якими урегульовано діяльність НЦБ Інтерполу в Україні; класифіковано завдання, права та обов'язки підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; визначено взаємодію НЦБ Інтерполу в Україні з іншими правоохоронними органами. Метод *статистичного аналізу* (підрозділи 3.2, 3.3) було використано під час роботи з офіційно-статистичними матеріалами щодо цифровізації та взаємодії підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні з правоохоронними органами України. Із використанням

індуктивного методу (підрозділи 1.3, 2.2, 2.3, 3.2) підтверджено висновок про необхідність удосконалення законодавства, яким урегульовано діяльність структурних підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні.

Повнота викладу основних положень дисертації у наукових виданнях та апробація результатів дослідження. Основні результати дисертаційного дослідження апробовано на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях та круглих столах: «Права людини та публічне врядування» (м. Чернівці, 27–28 травня 2017 р.); «Адміністративне право і процес: історія, сучасність, перспективи розвитку» (м. Кривий Ріг, 24 березня 2017 р.); «Сучасне державотворення та правотворення: питання теорії та практики» (м. Одеса, 10–11 грудня 2021 р.); «Актуальні питання розвитку права та законодавства: наукові дискусії» (м. Львів, 17–18 грудня 2021 р.); «Гармонізація законодавства України з правом Європейського Союзу» (м. Хмельницький, 17 квітня 2022 р.); «Права людини та публічне врядування» (м. Чернівці, 10 червня 2022 р.).

Основні результати дисертації, висновки та пропозиції знайшли своє відображення в одинадцяти наукових публікаціях, з яких чотири – статті в журналах, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, одна стаття – в науковому періодичному виданні, що індексується в наукометричній базі даних Web of Science (Республіка Латвія); шість – тези доповідей і повідомлень на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях та круглих столах.

Кількість, обсяг та зміст друкованих праць надають авторові право публічного захисту дисертації. Текст анотації відповідає її змісту.

Обґрунтованість наукових положень дисертації та їх новизни.

Аналіз тексту дисертації, анотації, наукових публікацій Чорного С.В. дозволяє зробити висновок про наукову новизну та обґрунтованість отриманих результатів. Зокрема:

вперше: – наведено наступні поняття: «організація діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні»; «правове регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні»; «нормативно-правовий акт, що визначає діяльність підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні»; «цифровізація»; «взаємодія підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні з правоохоронними органами України»; – запропоновано створити в структурі управління взаємодії з Інтерполом та Європолом Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України Сектор міжнародного розшуку витворів мистецтва та культурної спадщини; – визначено, що засоби організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні – це система взаємопов'язаних між собою інструментів, за допомогою яких підрозділи НЦБ Інтерполу в Україні здійснюють покладені на них завдання щодо протидії транснаціональної злочинності. Відповідно засобами організації діяльності організації НЦБ Інтерполу в Україні є: цифровізація підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; взаємодія підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; взаємодія НЦБ Інтерполу в Україні та МОКП – Інтерпол;

взаємодія НЦБ Інтерполу в Україні та інших правоохоронних органів в сфері боротьби з міжнародною злочинністю; – доведено необхідність запровадження: 1) уніфікованої системи цифровізації певних видів діяльності; 2) стандартизації рішень для кожного типового ділового процесу всіма розпорядниками бюджетних коштів та заборона на розроблення дублюючих систем; 3) системи передачі відповідною установою, на підставі угоди, певних видів та функцій діяльності іншій установі з метою підвищення ефективності діяльності підприємств; – запропоновано внести зміни та доповнення до постанови Кабінету Міністрів України від 25 березня 1993 р. № 220 в частині визначення засобів організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;

удосконалено: – теоретичні підходи до визначення поняття «права НЦБ Інтерполу в Україні»; «обов'язки НЦБ Інтерполу в Україні»; – практичні рекомендації щодо створення інформаційних баз даних публічно-правового характеру: 1) міжнародна база даних зареєстрованих прайпед-абонентів; 2) інформаційна міжнародна база даних засобів мобільного зв'язку; 3) міжнародна база даних юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;

дістали подальшого розвитку: – наукові підходи щодо місця НЦБ Інтерполу в системі Національної поліції як структурного підрозділу, що обумовлено: по-перше, найважливішим аспектом діяльності НЦБ Інтерполу в Україні є боротьба з транскордонною злочинністю; по-друге, взаємодія на міжнародному рівні з НЦБ Інтерполу країн-учасниць МОКП – Інтерпол та безпосередньо з самою МОКП – Інтерпол, та на національному рівні з правоохоронними органами в відповідних сферах їхньої діяльності; по-третє, відбувається постійне інформування про принципи і форми міжнародного поліцейського співробітництва в системі МОКП - Інтерпол; по-четверте, інформування підрозділів системи Національної поліції про використання транснаціональною злочинністю нових прийомів і методів здійснення злочинів; – аргументи щодо необхідності розширення переліку завдань НЦБ Інтерполу в Україні та доповнення пунктом «проведення за запитом міжнародних правоохоронних організацій та правоохоронних органів іноземних держав оперативно-розшукових заходів», а також надати можливість здійснювати оперативно-розшукову діяльність; – твердження щодо вироблення механізму відповідальності країн-членів МОКП – Інтерпол за порушення порядку надсилання міжнародних повідомлень.

Загальна характеристика роботи.

У **вступі** дисертації обґрунтовано актуальність обраної тематики, визначено зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами; визначено мету і завдання дослідження; розкрито методи дослідження, об'єкт дослідження, предмет дослідження, нормативно-правову основу дисертації. Зазначено емпіричну основу. Визначено наукову новизну одержаних результатів, практичне значення одержаних результатів. Наведено дані щодо апробація результатів дисертації та структури та обсягу дисертації.

В першому розділі «Теоретико-правові засади організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні»: розкрито місце підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні в системі Національної поліції України; проаналізовано завдання, прав та обов'язків підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні, запропоновано розширити коло завдань; визначено сутність організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні.

Чорним С.В. аргументовано, що МОКП - Інтерпол - унікальна, єдина міжнародна організація, що приймає безпосередню практичну участь у попередженні і придушенні «міжнародної злочинності». В контексті проаналізованих завдань МОКП – Інтерпол автором визначено місце НЦБ Інтерполу в системі Національної поліції як структурного підрозділу визначається тим, що: по-перше, найважливішим аспектом діяльності НЦБ Інтерпол є боротьба з транскордонною злочинністю; по-друге, взаємодія на міжнародному рівні з НЦБ Інтерпол країн-учасниць МОКП – Інтерпол та безпосередньо з самою МОКП – Інтерпол та національному рівні з правоохоронними органами в відповідних сферах їхньої діяльності; по-третє, відбувається постійне інформування про принципи і форми міжнародного поліцейського співробітництва в системі Міжнародної організації кримінальної поліції - Інтерпол; по-четверте, інформування підрозділів системи Національної поліції про використання транснаціональною злочинністю нових прийомів і методів здійснення злочинів (с.33 дисертації).

Автором проаналізовано функції НЦБ Інтерполу в Україні як органу, який виконує представницькі та інші повноваження, що виражаються у взаємодії як з правоохоронними органами України в межах повноважень та компетенції, так і з міжнародними правоохоронними органами щодо вирішення питань боротьби із злочинністю, що має транскордонний характер та обміну інформацією, що міститься в базах даних безпосередньо виконує Управління взаємодії з Інтерполом та Європолем ДМПС (с.43 дисертації).

Визначено, що НЦБ Інтерпол в Україні є головним органом для передачі інформації, що має обмежені можливості у проведенні оперативно-розшукових заходів у випадку розслідування злочинів транскордонного характеру. Відзначимо, що відповідно до своїх функцій НЦБ Інтерполу в Україні отримує від уповноважених органів іноземних держав запити про проведення перевірок, оперативно-розшукових та інших заходів на території України, організовує їх виконання правоохоронними й іншими органами державної влади України та інформує уповноважені органи іноземних держав про результати їх виконання. В той же час передбачено, що НЦБ Інтерполу в Україні для виконання своїх завдань має право ініціювати проведення на території іноземних держав розшукових заходів з метою встановлення місцезнаходження викраденого майна (с.52 дисертації).

У другому розділі «Особливості правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в

Україні» розкрито поняття правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні; охарактеризовано систему міжнародних актів, які розповсюджуються на організацію діяльність підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні; розкрито та проаналізовано нормативно-правові акти, якими урегульовується організація діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні.

Наведено визначення поняття «правове регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні» – це урегулювання суспільних відносин, що створюються в результаті організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні, завдяки застосуванню системи засобів (обов'язкових та факультативних), з метою здійснення представництва та забезпечення виконання зобов'язань України в Міжнародній організації кримінальної поліції (с.99 дисертації).

Автором виокремлено ознаками правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні є: є різновидом правового регулювання; за допомогою правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні відносини між суб'єктами набувають певної правової форми, яка має державно-владний характер; правове регулювання має конкретний та цілеспрямований характер; проявляється у реалізації підрозділами НЦБ Інтерполу в Україні зобов'язань України в Міжнародній організації кримінальної поліції; здійснюється за допомогою правових засобів, які забезпечують його ефективність; гарантує доведення норм права до їх виконання (с.99 дисертації).

У третьому розділі «Засоби організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» запропоновано авторське визначення поняття «засобів організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні» – це система взаємопов'язаних між собою інструментів, за допомогою яких підрозділи НЦБ Інтерполу в Україні здійснюють покладені на них завдання щодо протидії транснаціональної злочинності. Відповідно засобами організації діяльності організації НЦБ Інтерполу в Україні є: цифровізація та взаємодія діяльності.

Аналіз наданої правоохоронними органами інформації для Інтерполу дає можливість стверджувати, що на сьогодні виникає потреба в інформаційних базах даних публічно-правового характеру: оцільно створити міжнародну базу даних зареєстрованих прайпед-абонентів. В країнах, де реєстрація є не обов'язковою, додавати інформацію про тих абонентів, які добровільно прив'язали власну СІМ-карту до паспорта; для швидкого та якісного розкриття злочинів доцільно ввести інформаційні міжнародні бази даних засобів мобільного зв'язку; необхідними та доцільними, на нашу думку, є створення міжнародних бази даних юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань. Даний інформаційний фонд з максимально повних, достовірних, захищених, оперативно обновлюваних даних про зареєстрованих юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців

також буде сприяти розкриттю багатьох злочинів економічного характеру (с.167 дисертації).

У висновках дисертації здійснено комплексного правового аналізу правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні було наведено теоретичне узагальнення й нове вирішення наукових завдань та на цій основі запропоновано ряд теоретичних новел та практичних рекомендацій щодо вдосконалення правової основи діяльності даного структурного підрозділу.

Достовірність результатів дисертаційного дослідження.

Ознайомившись із дисертацією Чорного Сергія Володимировича можна зробити висновок, що результати дисертаційного дослідження підтверджуються публікаціями автора, належними та відповідними джерелами статистичної інформації, теоретичними джерелами, опрацьованими при підготовці наукового дослідження, а також адекватними методами аналізу, які використані в роботі. Наукова новизна одержана під час роботи над дисертацією, що виноситься на захист, підтверджена достовірними даними та релевантною джерельною базою. Здобувач продемонстрував високий рівень оволодіння методологією дисертаційного дослідження.

Нормативно-правову основу дослідження склали Конституція України, закони України, акти Кабінету Міністрів України, акти центральних органів виконавчої влади, акти місцевих органів публічної адміністрації, а також міжнародні нормативно-правові акти, які ратифікувала Україна.

Емпіричну базу дослідження становлять статистична та довідкова інформація НЦБ Інтерполу в Україні щодо кількості злочинів, що мають транскордонний характер.

Відсутність (наявність) порушення академічної доброчесності.

Дисертаційна робота Чорного Сергія Володимировича є самостійно виконаною кваліфікаційною науковою працею. Дисертація містить необхідні посилання та використані джерела інформації, статистичні дані тощо відповідають нормам законодавства про авторське право. За результатами перевірки роботи на академічний плагіат ознак академічного плагіату не виявлено, що дозволяє зробити висновок про відсутність порушень академічної доброчесності.

Важливість отриманих автором дисертації результатів та їх практичне значення.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що основні положення дисертаційної роботи можуть бути використані в:

– *науково-дослідній діяльності* – для подальшого наукового вивчення проблем організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерпол в Україні (акт впровадження Науково-дослідного інституту публічного права);

– *практичній діяльності* – під час внесення відповідних змін та доповнень до законодавства в сфері пенсійного забезпечення поліцейських

(акт впровадження Головного управління Пенсійного фонду України в Київській області);

– *освітньому процесі* – під час розроблення та викладання навчальної дисципліни «Адміністративне право та процес: доктринальні та практичні проблеми» (акт впровадження Науково-дослідного інституту публічного права).

Дискусійні положення та зауваження дисертації.

Позитивно оцінюючи положення дисертаційного дослідження Чорного Сергія Володимировича, зазначив окремі дискусійні положення роботи, які потребують уточнення, додаткового обґрунтування чи пояснення.

Разом із ними дисертація містить і дискусійні положення та зауваження щодо змісту та оформлення дисертації.

1. На с. 19 дослідження, автор, розкриваючи зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, зазначає, що дисертаційне дослідження узгоджується з основними положеннями Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 р. №5/2015. Проте, даний Указ вже втратив чинність. Тому автору доцільно було б вказати більш сучасні та актуальні програмами та плани, з якими пов'язана його робота.

2. На с.53 дисертації Вами внесено пропозицію розширити перелік завдань Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва (який здійснює повноваження НЦБ Інтерполу в Україні) та включити даний орган до переліку суб'єктів, які мають право здійснювати оперативно-розшукову діяльність щодо міжнародної злочинності. З даного приводу виникає питання практичної можливості реалізації даного завдання?

3. На с.51 дисертації автор акцентує увагу на ролі Інтерполу та його підрозділів у становленні та удосконаленні міжнародних стандартів у сфері охорони довкілля. Це стосується, зокрема, практичної діяльності щодо протидії екологічним злочинам, а також дисертант акцентує увагу на тому, що окремим видом міжнародних кримінальних правопорушень, які спричиняють шкоду в великих розмірах та можуть носити транскордонний характер є такі прояви у сфері корупції. Разом з тим, слід відзначити, що в дисертації не приділено уваги участі ДПМС у протидії ні екологічним, ні корупційним кримінальним правопорушенням. Розкриття цих напрямів діяльності департаменту збагатило змістовне навантаження роботи.

4. На с.144,187 дисертації автор наводить визначення поняття «засоби організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні» та їх видів: цифровізація та взаємодія діяльності. На мою думку, засоби організації діяльності НЦБ Інтерполу в Україні не обмежуються лише цими видами, більше наближені до форм діяльності Національного центрального бюро (НЦБ) Інтерполу в Україні, і повинні включати кілька ключових аспектів, спрямованих на забезпечення ефективної координації та реалізації міжнародної поліцейської співпраці. Невдалим для використання слід також

зазначити сам вид взаємодії – «взаємодія діяльності». Доцільно зазначити «взаємодія під час спільної діяльності» або «взаємодія».

Однак висловлені зауваження суттєво не впливають на загальну позитивну оцінку дисертації, обумовлену відзначеними вище актуальністю, ступенем достовірності, обґрунтованості та новизною основних її результатів, а лише характеризують складність проблематики, що досліджується.

Загальні висновки про відповідність дисертації встановленим вимогам.

Усе викладене, а також вивчення змісту дисертації та опублікованих праць дає підстави зробити висновок, що дисертація Чорного Сергія Володимировича на тему: «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» є самостійним завершеним науковим дослідженням з актуальної проблематики, яке містить оригінальні підходи до розв'язання теоретичних і практичних проблем правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні. У дисертації представлено нові науково обґрунтовані результати, що мають важливе значення для галузі знань «Право» та є підґрунтям для удосконалення правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні.

Основні положення, висновки та рекомендації дисертації містять елементи наукової новизни, є повністю обґрунтовані та аргументовані і отримали необхідну апробацію на науково-практичних конференціях. У публікаціях аспіранта знайшли відображення всі положення дисертаційного дослідження.

Зміст дисертації відповідає визначеній меті, поставлені здобувачем наукові завдання вирішені повною мірою, мету дослідження досягнуто. Роботу виконано державною мовою.

Структура й обсяг роботи та дисертація в цілому відповідають вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах) затв. постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року №44, Вимогам до оформлення дисертації, затв. Наказом МОН України від 12.01.2017 № 40, що висувуються до дисертації на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Дисертація Чорного Сергія Володимировича на тему: «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» відповідає встановленим вимогам та може бути

рекомендована до разової спеціалізованої вченої ради для попереднього розгляду і захисту на здобуття ступеня доктора філософії.

Офіційний опонент:

**Завідувач кафедри
публічного управління та адміністрування
Національна академія внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор**

Ігор ПАСТУХ